

[Merete Bjørn Haussen.]

skulle lykkes ham at få pengene hos budgetministeren, ville det være forkert at søge sagen fremmet gennem en finansudvalgsvedtagelse forud for tingets behandling i næste samling af de to bibliotekslove.

Lad mig straks understrege, at hvis uddannelseskapa- citeten skal udvides, er placeringen i Ålborg af det nye uddannelsessted efter mit partis opfattelse rigtig; det er altså ikke dér, problemet ligger.

Det, der for mig er utilfredsstillende afklaret i denne sag, er: hvilken målsætning begiver vi os her ind i? Jeg går ud fra, at hvad enten der i Ålborg oprettes en filial af Danmarks biblioteksskole eller der bliver tale om en selvstændig Ålborg biblioteksskole, er der tale om noget varigt, ikke om noget midlertidigt. Hvis man skal tro den særdeles redelige og fortræffelige betænkning nr. 614 vedrørende behovet for bibliotekarer i tidsrummet 1970-1985, vil et sådant skridt indebære for det første, at der etableres fri adgang til bibliotekaru- dannelsen, for det andet, at der i perioden frem til 1985 sker en vækst i bestanden af erhvervsaktive bibliotekarer på 340 pct., for det tredje, at den gennemsnitlige årlige vækstrate i udbuddet af bibliotekarer bliver 10 pct. Man kan sammenholde dette sidste vækstratetal på 10 pct. med den beregnede vækstrate, hvis optagelseskapa- citeten forbliver uændret i hele perioden — altså de 200 pladser, vi har ude på Danmarks biblioteksskole i øjeblikket — som er på gennemsnitlig 6½ pct. årlig. Endelig kan man sammenligne denne vækst i udbuddet af bibliotekarer med perspektivplan- redøgørelsen, hvor det hedder på side 72, at den udvidede aktivitet på folkebiblioteksområdet i tidsrummet frem til 1984-85 forudses at indebære en stigning i bibliotekspersonalet på godt 5 pct. årlig. Jeg er klar over, at de videnskabelige biblioteker ikke er medregnet i dette tal, men selv om vi regner dem med, kommer vi alligevel ikke op på de 6½ pct.

Jeg finder derfor, at det er nok så store principielle problemer, der skjuler sig bag en beslutning om at udvide uddannelseskapa- citeten på dette område, og at det er proble- mer, som folketetinget naturligt burde drøfte ved de to forestående revisioner, herunder

ikke mindst behovet for en mellemtekniker- uddannelse på dette område.

I den allerede nævnte betænkning nr. 614 hedder det i de sammenfattende bemærk- ninger på side 28:

„På grund af mangel på langtidspan- lægning for folkebibliotekernes og forsk- ningsbibliotekernes udvikling; utilstræk- keligt specificerede normer for folkebiblio- tekernes virke; manglende afklaring af forskningsbibliotekernes struktur på læn- gere sigt og mangelfulde statistiske oplys- ninger vedrørende specielt forskningsbibli- otekernes service er mulighederne for udarbejdelse af prognoser over behovet for bibliotekarer begrænsede. For folke- bibliotekernes vedkommende har det dog været muligt at kvantificere virkningerne af forskellige forudsætninger vedrørende serviceniveau inden for enkeltfunktioner samt på grundlag af hidtidige udviklings- tendenser at opridse mulige fremtidige udviklingstendenser. For forskningsbibli- otekernes vedkommende er behovsprø- gnoseren baseret på skøn foretaget af forsk- ningsbibliotekernes fællesråds forretnings- udvalg. På denne baggrund må man op- fatte de opstillede behovsvurderinger som et udgangspunkt for et videre arbejde med behovsproblematikken, idet opgørel- ser af personalebehovet ved bibliotekerne må være en del af det langsigtede planlæ- ningsarbejde, der må forventes iværksat, eventuelt på grundlag af den igangvæ- rende perspektivplanlægning.“

Det forekommer mig derfor, at en beslut- ning om at udvide uddannelseskapa- citeten savner så godt som alle væsentlige princi- pielle og langsigtede forudsætninger. Dem skulle vi vel netop afklare i den kommende folketingsamling, og jeg vil derfor spørge ministeren, om han ikke på den her skitse- rede baggrund mener at burde stille spørgs- målet om en filial i Ålborg i bero til næste samling. Det ville give folketetinget mulighed for at tage stilling til de mange væsentlige problemer, der her er fremdraget: om fri adgang, om væksten i antallet af offentligt ansatte, om serviceniveauets højde — et spørgsmål, der jo griber direkte ind i den standende debat om de offentlige servicey- delers standard og normer — om byrdefor- delingsproblematikken, om mellemtekniker-